

L'avaluació de l'expressió oral en el certificat de nivell de suficiència (nivell C) de la Generalitat de Catalunya

NEUS NOGUÉ SERRANO

Departament de Filologia Catalana de la Universitat de Barcelona i Centre Universitari de Sociolingüística i Comunicació de la Universitat de Barcelona

1. Introducció

L'objectiu d'aquest estudi és analitzar cronològicament el tractament que ha rebut i rep l'expressió oral a les proves del certificat de nivell C de la Generalitat de Catalunya. Des de l'any 1981, en què es va començar a emetre, aquest certificat ha seguit dos models diferents de prova, d'acord amb els canvis que han afectat el conjunt de proves de llengua general de la Secretaria de Política Lingüística: el primer model es va aplicar del 1981 al 2001 (prova 1981) i el segon s'aplica des del 2001 (prova 2001).

Els pressupòsits de partida són que en el segon model l'expressió oral deu haver adquirit una importància més gran en el conjunt de la prova i que la manera d'avaluar-la deu haver evolucionat d'un plantejament més gramatical cap a un altre de més comunicatiu, d'acord amb els canvis que hi ha hagut en els darrers anys tant en l'ensenyament-aprenentatge de llengües com en la manera d'avaluar-lo: la introducció real de la llengua oral a l'aula i la focalització en l'ús de la llengua més que no pas en els coneixements metalingüístics o estrictament gramaticals, que en aquesta mena de proves prenen sentit bàsicament si es posen al servei de l'ús.

1.1. Justificació

La Generalitat de Catalunya emet certificats de llengua catalana des de l'any 1981. L'organisme que els gestiona és la Direcció General de Política Lingüística – Secretaria de Política Lingüística entre 2003 i 2010—, i, més concretament, la Secció d'Avaluació (del 1981 al 2001, per mitjà de la Junta Permanent de Català). Els primers certificats que es van crear —els que a la llarga s'han consolidat— són els de coneixements generals de llengua, que són els següents, citats amb la denominació que tenen actualment: certificat de nivell bàsic (A bàsic), certificat de nivell elemental (A elemental),¹ certificat de nivell intermedi (B), certificat de nivell de suficiència (C) i certificat de nivell superior (D).²

1. Fins al 2001, en lloc dels dos primers certificats només n'hi havia un, el de nivell bàsic (A).

2. Actualment hi ha un bon nombre d'organismes que emeten certificats de llengua catalana convalidables amb els de la Generalitat de Catalunya, entre altres, el Consorci per a la Normalització Lingüística, l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, l'Institut Ramon Llull, les escoles oficials d'idiomes del Departament d'Edu-

Posteriorment, se'n van crear diversos d'específics: capacitació per a l'ensenyament de català a adults (E), llenguatge administratiu (G), jurídic (J), comercial (M) i capacitació per a la correcció de textos orals i escrits (K). Aquests certificats van deixar d'emetre's entre el 1996 (nivell E) i el 2006 (la resta).

El certificat de nivell de suficiència de català, conegut per *nivell C*, és el que acredita uns coneixements mitjans de llengua catalana (el nivell B acredita uns coneixements bàsics i el nivell D, uns coneixements superiors), i correspon al nivell C1 —el cinquè d'un total de sis: A1, A2, B1, B2, C1 i C2— del *Marc europeu comú de referència per a les llengües*, del Consell d'Europa (2002), que proporciona unes bases comunes per a la descripció d'objectius, continguts i mètodes per a l'aprenentatge de llengües. És el nivell que es demana, per exemple, per accedir als grups A, B, C i D del cos general de funcionaris de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, i es pot considerar un punt de referència sobre els coneixements instrumentals de la llengua pròpia que el Govern de Catalunya considera que han de tenir els seus ciutadans.³ És per aquest motiu que ha estat seleccionat per a l'objectiu d'aquest treball.

1.2. Destinataris i objectius

Els destinataris de les proves de català de la SPL són «les persones majors de setze anys en el moment de realitzar-les, de qualsevol nacionalitat, que vulguin acreditar el seu coneixement de català al marge dels estudis reglats», és a dir, el conjunt de la població adulta.⁴

L'objectiu de la prova 1981 era «avaluar si l'examinand té competència lingüística suficient per comunicar-se amb adequació i correcció en qualsevol situació comunicativa corrent». Més concretament, els seus objectius generals se centraven en:

cació i bona part de les universitats dels territoris de parla catalana. La llista completa es pot consultar a l'adreça <<http://www.gencat.cat/llengua>>, apartat «Equivalències i acreditació de coneixements de català» (consulta: juliol 2010).

3. Vegeu el Decret 161/2002, d'11 de juny, sobre l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya.

4. Així n'informa el web de la Llengua Catalana, <<http://www.gencat.cat/llengua>>, apartat «Certificats de català», «Informació sobre els certificats» (consulta: juliol 2010).

1) un domini suficient de l'ús de la llengua en la varietat estàndard i en la pròpia varietat dialectal en les quatre habilitats lingüístiques («entendre, escriure, llegir i parlar»), i de la comprensió, oral i escrita, en qualsevol varietat geogràfica i social; 2) un domini pràctic del sistema lingüístic «(ortografia, morfologia, sintaxi i lèxic), tant de les regles com de les excepcions», i 3) «uns coneixements generals del marc social, cultural i històric de la llengua».

Pel que fa a la prova 2001, el seu objectiu general és «avaluar si l'examinand té un domini de l'ús de la llengua general, en la varietat estàndard, per comunicar-se satisfactòriament en les situacions comunicatives que requereixen l'ús d'un llenguatge mitjanament formal o formal». Aquest objectiu es concreta en la comprensió escrita i la producció oral i escrita de textos no especialitzats, en la varietat estàndard, de l'àmbit social i el laboral, i en la capacitat per expressar-se «amb una qualitat lingüística acceptable».

1.3. Estructura

La prova 1981 s'estructurava en cinc àrees: àrea 1, comprensió oral i expressió escrita (37 % del valor total); àrea 2, coneixements generals del marc social, cultural i històric (8 %); àrea 3, domini pràctic del sistema lingüístic (coneixements gramaticals i lèxics) (30 %); àrea 4, comprensió lectora (5 %), i àrea 5, expressió oral (20 %). El temps disponible per fer les quatre primeres àrees era de 2 hores i 45 minuts, i per fer l'àrea 5, de 10 minuts. Per superar la prova s'havien d'obtenir un mínim de 72 punts sobre 100 i un mínim de la meitat dels punts corresponents a les tres àrees eliminatòries (1, comprensió oral i expressió escrita; 3, domini pràctic del sistema lingüístic (coneixements gramaticals i lèxics), i 5, expressió oral) (vegeu la taula 1).

Pel que fa a la prova 2001, s'estructura en quatre àrees: àrea 1, expressió escrita (40 % del valor total); àrea 2, comprensió

Taula 1

Estructura de la prova de l'any 1981

Àrea	Valor respecte al total	Temps
Comprensió oral i expressió escrita	37 %	2 h i 45 min
Coneixements generals del marc social, cultural i històric	8 %	
Domini pràctic del sistema lingüístic (coneixements gramaticals i lèxics)	30 %	
Comprensió lectora	5 %	
Expressió oral	20 %	10 min

Taula 2

Estructura de la prova de l'any 2001

Àrea	Valor respecte al total	Temps
Expressió escrita	40 %	2 h i 45 min
Comprensió lectora	10 %	
Gramàtica i vocabulari	25 %	
Expressió oral	25 %	30 min (15 dels quals són de preparació)

lectora (10 %); àrea 3, gramàtica i vocabulari (25 %), i àrea 4, expressió oral (25 %). El temps disponible per fer les tres primeres àrees és de 2 hores i 45 minuts, i per fer l'àrea 4, de 30 minuts, 15 dels quals són de preparació. Per superar la prova s'han d'obtenir un mínim de 70 punts sobre 100 i un mínim de la meitat dels punts corresponents a les dues àrees eliminatòries (1, expressió escrita, i 4, expressió oral) (vegeu la taula 2).

2. L'avaluació de l'expressió oral

En els apartats següents s'exposen les característiques principals de l'àrea corresponent a l'expressió oral de la prova 1981 (annex 1) i de la prova 2001 (annex 2), a partir dels documents informatius i dels models de prova proporcionats per la mateixa SPL.

2.1. L'expressió oral a la prova 1981

L'objectiu general de l'àrea d'expressió oral de la prova 1981 es concretava en la capacitat de parlar:

a) En la varietat estàndard per descriure, explicar, argumentar, donar instruccions, queixar-se, en situacions formals d'àmbit:

- Privat, per resoldre les necessitats socials i laborals personals.

- Públic (intervencions telefòniques a la ràdio, intervencions improvisades en reunions i assemblees, debats, presentació d'actes...).

b) En la varietat dialectal pròpia amb ple domini dels recursos expressius (explicacions quotidianes, intervencions en reunions de veïns, xerrades, debats, discussions...).

c) Llegint en veu alta textos de caràcter formal amb la pronunciació correcta i l'entonació adequada al text (articles periodístics, poemes, notificacions i comunicats per altaveus, lectures en públic...).

L'àrea en què s'avaluava l'expressió oral, la número 5, consistia de dos exercicis (annex 1):

1. Lectura en veu alta d'un text: un fragment d'un article o d'una notícia, o d'algun altre text dels esmentats en els objectius. Els aspectes que s'avaluaven eren els següents: *a)* llegir sense vacil·lacions i amb les pauses adequades, *b)* entonar d'acord amb el significat, *c)* llegir amb un ritme adequat i *d)* pronunciar correctament els sons. L'enunciat corresponent a aquest primer exercici que es pot trobar a l'examen de mostra diu el següent: «Llegiu en veu alta el fragment d'article següent». El fragment de text s'ha extret de la revista *Set Dies* corresponent al 17 de novembre del 1989, es titula «Fetitxisme», té unes 240 paraules, sembla correspondre al fragment inicial i no se n'esmenta l'autor.

2. Fer una intervenció oral en alguna de les situacions descrites en els objectius. Els aspectes que s'avaluaven eren els següents: *a)* utilitzar un registre adequat a la situació comunicativa, *b)* utilitzar la varietat dialectal pròpia o de l'estàndard, d'acord amb la situació comunicativa, *c)* donar la informació necessària segons l'objectiu i la intenció, *d)* estructurar i ordenar les idees d'una manera lògica, i expressar-les amb claredat, *e)* enllaçar correctament les diferents parts del text, *f)* donar al text el valor expressiu adequat a la situació comunicativa i *g)* parlar amb correcció fonètica, morfosintàctica i lèxica, d'acord amb la varietat estàndard.⁵

L'enunciat corresponent a aquest segon exercici que es pot trobar a l'examen de mostra diu el següent: «Parleu per telèfon en un programa de ràdio per opinar sobre la influència de les modes i dels personatges d'actualitat en els productes dirigits a la infància i a la joventut».

2.2. L'expressió oral a la prova 2001

La descripció de l'àrea 4, d'expressió oral, de la prova 2001 comença al·ludint al fet que en aquesta àrea l'avaluació és individual, i continua detallant-ne els objectius. Com a objectiu general, l'examinand «ha de demostrar que és capaç d'expressar-se amb facilitat i fluïdesa, de manera adequada i suficientment correcta en situacions de comunicació quotidianes dels àmbits social i laboral d'una formalitat mitjana, que requereixen l'ús de la llengua oral estàndard». Més concretament, ha de demostrar «que és capaç de produir un text monologat, amb coherència, i adequació a la situació comunicativa».

D'acord amb aquest primer objectiu específic, les capacitats que es valoren són les següents:

a) Adequar-se a la situació (als interlocutors, al tema i a l'objectiu comunicatiu).

b) Conduir el text (el tema, les idees) de manera ordenada i clara: iniciar el tema, desenvolupar-lo, donar-lo per acabat...

c) Compensar les pròpies dificultats de comunicació/expressió: autocorregir-se, aclarir una idea o emfasitzar un aspecte important per mitjà de la reformulació, la matisació, l'exemplificació...

D'altra banda, l'examinand «ha de demostrar que és capaç de fer servir amb flexibilitat els recursos propis de la llengua oral estàndard, d'una formalitat mitjana». D'acord amb aquest segon objectiu específic, les capacitats que es valoren són:

a) Combinar amb flexibilitat construccions diferents (declaratives, interrogatives, canvis d'ordre...).

b) Utilitzar un repertori lèxic prou ampli i precís sobre temes de caràcter general (sense excés de repeticions ni de mots jòquer —*cosa, fer, tema*, etc.).

c) Utilitzar elements cohesionadors i connectors lògics propis de la llengua oral.

d) Pronunciar amb claredat i amb un grau de correcció acceptable d'acord amb els criteris de pronúncia estàndard.

e) Llegir un text en veu alta de manera que sigui comprensible per a qui l'escolta (llegir sense vacil·lacions i segmentant adequadament, amb el ritme i la velocitat adequats...).

L'àrea d'expressió oral consta de tres exercicis (annex 2):

1. Exposició a partir de dues fotografies sobre un tema general. Durada: uns dos minuts. L'enunciat corresponent a aquest primer exercici que es pot trobar a l'examen de mostra diu el següent [no en reproduïm exactament els aspectes tipogràfics]: «A partir de les dues fotografies que us hem donat, en què es veuen dos establiments comercials força diferents, expliqueu quins avantatges i inconvenients té comprar en cada un d'aquests llocs i quina preferència personal teniu. Heu de parlar durant dos minuts aproximadament. L'examinador no intervindrà en cap moment. Feu-vos un esquema del que direu; quan hàgiu de fer l'exposició, podeu anar seguint l'esquema, però no es tracta de llegir-lo en veu alta». Les fotografies corresponen a una gran superfície comercial i a una botiga petita.

2. Resolució d'una *tasca* —el terme seleccionat és significatiu, ja que reflecteix la incorporació dels mètodes més recents i innovadors d'ensenyament-aprenentatge de llengües—, que es pot triar entre dues, d'una durada d'un minut, aproximadament. La descripció conté l'observació següent: «Per resoldre-la, cal adequar la llengua a la situació concreta que s'hi planteja».

L'enunciat corresponent a aquest segon exercici que es pot trobar a l'examen de mostra planteja dues opcions:

En la primera opció s'ha de deixar un missatge al contestador automàtic d'un telèfon obert de l'ajuntament de la població on es viu, que té l'objectiu que tothom pugui «expressar la seva opinió sobre què caldria millorar del seu barri, poble o ciutat». Es tracta d'informar sobre els problemes que es consideren més greus i de suggerir-hi millores. La intervenció de l'examinand va precedida d'un missatge pregravat que és transcrit a l'examen.

5. L'aspecte *g* es refereix només a la varietat estàndard, mentre que el *b* es refereix tant a la pròpia com a l'estàndard.

Tot seguit, amb lletra més petita, s'informa que «l'examinador només intervindrà al començament» per ajudar a iniciar la intervenció, que ha de durar aproximadament un minut, i es fa la mateixa observació sobre la possibilitat de seguir un esquema sense llegir-lo que s'havia fet en el primer exercici.

En la segona opció s'ha de respondre negativament a una proposta de canvi de feina dins de la mateixa empresa on es treballa. Amb uns dibuixos, es plantegen sintèticament els avantatges i els inconvenients de la proposta (més reconeixement professional, diners i responsabilitat; menys temps amb la família, menys vida social i menys vacances). També s'informa amb lletra més petita sobre la intervenció inicial de l'examinador, la durada de la intervenció de l'examinand i la possibilitat de seguir un esquema.

3. Lectura en veu alta d'un text d'unes 200 paraules. L'enunciat corresponent a aquest segon exercici que es pot trobar a l'examen de mostra diu el següent: «Heu trobat un anunci sobre activitats de lleure per a grups i us sembla que podria interessar als vostres amics. Llegiu-lo en veu alta». Tot seguit hi ha el text en un requadre.

3. Anàlisi

A l'apartat «Objectiu general» que encapçala la descripció de la prova, el model aplicat des de l'any 2001 ha suprimit l'objectiu de dominar l'ús de la llengua en les varietats no estàndards, tant la pròpia de l'examinand com la resta, en qualsevol habilitat lingüística, i se centra en el domini de l'ús de la llengua general en la varietat estàndard. D'aquesta manera es recull l'objectiu clarament funcional de la prova, la certificació de coneixements lingüístics, a partir de la varietat comuna o de referència, l'estàndard, que no necessàriament pressuposa —com és el cas dels parlants no nadius— l'existència i el domini d'una varietat no estàndard.

Pel que fa als objectius específics, la prova 2001 no els desglossa per habilitats lingüístiques, cosa que es fa en els apartats específics de cada àrea.

Convé destacar que la prova 1981 ja tenia com a objectiu avaluar la capacitat de comunicar-se, no només amb correcció, sinó també amb adequació: es tracta d'una incorporació relativament primerenca, almenys pel que fa al català, dels aspectes pragmàtics que van més enllà del domini del codi lingüístic i que tenen en compte les tries que es fan, entre les diferents opcions que ofereix aquest codi, per adaptar-se a cada situació comunicativa concreta. L'objectiu que feia referència al «domini pràctic del sistema lingüístic» s'ha suprimit, tot i que s'ha mantingut una àrea de «gramàtica i vocabulari» (àrea 3), que pretén garantir, com veiem més amunt, l'expressió «amb una qualitat lingüística acceptable». Igualment, s'ha suprimit l'objectiu corresponent als

«coneixements generals del marc social, cultural i històric». En aquest cas, la supressió ha comportat també la de l'àrea corresponent.

Com a conseqüència de les supressions a què acabem de fer referència, l'estructura de la prova s'ha modificat: ha passat de tenir cinc àrees a tenir-ne quatre, la primera de les quals ha passat de ser de «comprensió oral i expressió escrita» a ser només d'«expressió escrita». Les altres tres es mantenen igual, amb un títol més simple per a la de coneixements gramaticals i de lèxic: passa d'anomenar-se «domini pràctic del sistema lingüístic (coneixements gramaticals i lèxics)» a «gramàtica i vocabulari».

En el conjunt de la prova, puja molt lleugerament el valor de tres àrees: l'àrea 1 (expressió escrita, 37 % → 40 %), l'àrea 2 (comprensió lectora, 5 % → 10 %) i l'àrea 4 (expressió oral, 20 % → 25 %); i baixa, en canvi, l'àrea 3 (gramàtica i lèxic, 30 % → 25 %). Es fa evident, doncs, la importància més gran que es dóna a l'ús de la llengua a què ens referíem més amunt.

El temps disponible augmenta en totes les àrees: a les tres primeres, perquè mantenen les dues hores i tres quarts, tot i que s'ha suprimit una àrea, i a l'àrea 4 (expressió oral), perquè ha passat de 10 minuts a 30, 15 dels quals es preveu destinar-los a la preparació. Tot i que l'àrea consta d'un exercici més (tres en lloc de dos), convé destacar que, a banda de l'ampliació del temps destinat a l'expressió oral, en aquesta ampliació s'ha tingut en compte la planificació dels textos produïts. L'expressió oral, doncs, s'ha concebut d'una manera diferent i ha adquirit una rellevància més gran.

Pel que fa als criteris d'avaluació, els punts necessaris per superar la prova s'han reduït lleugerament (72 → 70 sobre 100), i d'altra banda, l'àrea 3 (gramàtica i lèxic) ha deixat de ser eliminatòria; ara només ho són l'àrea 1 (expressió escrita) i l'àrea 2 (expressió oral). L'avaluació reflecteix així el predomini de l'ús en relació amb la gramàtica que hem vist a l'estructura.

Centrant-nos ja en l'expressió oral, a la prova 1981 els aspectes que es tenien en compte es detallaven en la descripció dels objectius generals de cada àrea i en la de cadascun dels dos exercicis que la formen. A la prova 2001, en canvi, es parla del que l'examinand «ha de demostrar que és capaç» de fer a la descripció de l'àrea, abans de descriure sumàriament els tres exercicis de què consta. D'aquesta manera, parlant de *fer coses amb la llengua*, es posa més èmfasi en l'ús.

Com hem vist, la prova 1981 consta de dos exercicis (una lectura en veu alta i una intervenció oral), mentre que la prova 2001 consta de tres (una exposició, una tasca per resoldre i una lectura en veu alta). A la segona prova, doncs, es dóna més pes a la producció global del text que a la mera lectura en veu alta. A més, la descripció dels aspectes que s'avaluen (allò que l'examinand «ha de demostrar que és capaç» de fer) es planteja d'una manera global, en relació amb el conjunt de l'àrea, i no per exer-

cicis. Només en el cas de la lectura en veu alta, hi ha un apartat específic sobre aquesta mena d'activitat.

Així, s'ha passat de valorar els aspectes prosòdics i fonètics en un exercici, la lectura en veu alta, i els textuals i els gramaticals en un altre, la intervenció, a valorar en els tres exercicis de l'àrea —tenint en compte les limitacions que presenta la lectura en veu alta— la facilitat d'expressió, la fluïdesa, l'adequació a una situació comunicativa de formalitat mitjana i l'ús d'una llengua «suficientment correcta». Més específicament, les capacitats vinculades amb els aspectes textuals que es valoren actualment són: l'adequació a la situació, la progressió temàtica i estructural, i la capacitat per autocorregir-se, fer aclariments, emfasitzar, exemplificar... I les vinculades amb aspectes gramaticals i lèxics: la riquesa i la precisió, tant estructural com lèxica, la cohesió i la connexió adequada de les diferents parts del text, i la pronunciació clara i acceptablement correcta, d'acord amb els criteris de l'estàndard. És destacable la incorporació de la capacitat de corregir els propis errors entre els aspectes valorats positivament, pel fet que pressuposa com a normal la possibilitat d'equivocar-se, sempre que l'examinand sigui capaç de resoldre els errors posteriorment.

D'altra banda, l'àrea d'expressió oral també ha canviat en relació amb les varietats lingüístiques avaluades: mentre que a la prova 1981, concretament en el segon exercici, es parlava d'utilitzar un registre adequat a la situació comunicativa en la pròpia varietat dialectal o en l'estàndard, segons la situació comunicativa plantejada, en la prova 2001, com ja s'ha dit, s'ha suprimit la referència a la pròpia varietat dialectal i es parla només de l'estàndard i les situacions quotidianes en què s'utilitza.

Pel que fa als exercicis concrets, en el segon model hi ha més orientació per a l'examinand, una intervenció inicial de l'examinador i, el que és més significatiu, un plantejament més comunicatiu, més contextualitzat i versemblant, de les tasques que s'han de dur a terme. Per exemple, per a la lectura en veu alta es planteja una situació en què l'examinand ha de llegir en veu alta a un grup d'amics unes propostes de lleure per al cap de setmana. En canvi, els tres exercicis es caracteritzen pel fet de correspondre a intervencions orals monologades, que no comporten cap mena d'interacció amb altres participants en la comunicació.

4. Conclusions

L'anàlisi dels dos models de prova que s'han aplicat fins ara a la Generalitat de Catalunya per certificar els coneixements mitjans, o nivell de suficiència, de llengua catalana, permet concloure que:

La prova 1981 ja es va dissenyar amb un enfocament que no es limitava a l'avaluació de coneixements gramaticals i incloïa els aspectes comunicatius. A l'àrea d'expressió oral, això es concre-

tava en la introducció d'una intervenció oral monologada però contextualitzada. De tota manera, el poc pes d'aquesta àrea en el conjunt de la prova, i sobretot el poc temps que s'hi dedicava, encara feien evident que a l'expressió oral no se li donava tanta importància com a altres aspectes de la competència lingüística i comunicativa.

La prova 2001, des d'aquest punt de vista, fa un pas endavant important: en primer lloc, perquè amplia considerablement el temps previst, de 10 a 30 minuts; en segon lloc, perquè la meitat d'aquest temps està destinat a la planificació; en tercer lloc, perquè s'amplia i es diversifica el nombre d'activitats orals dutes a terme, i en quart lloc, perquè l'activitat de lectura es contextualitza per fer-la versemblant des del punt de vista comunicatiu.

En l'avaluació de l'expressió oral de la prova de suficiència, o nivell C, que correspon al domini instrumental corresponent a un nivell mitjà, les proves de la Generalitat de Catalunya encara no han incorporat cap activitat o exercici que avaluï els aspectes vinculats amb el component interactiu propi de bona part de la comunicació oral. Probablement, aquesta mancança s'ha d'atribuir, sobretot, a la complexitat «logística» que comporta l'avaluació d'aquests aspectes, i probablement a la dificultat més gran a l'hora de fer-ne una valoració objectiva.

Bibliografia

- ASSOCIATION OF LANGUAGE TESTERS IN EUROPE (ALTE) [en línia]. <<http://www.alte.org>> [Consulta: tardor 2008].
- CONSELL D'EUROPA (2002). *Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Secretaria de Política Lingüística [Consulta: juliol 2010]. [Es pot descarregar al web de la *Llengua catalana* (<<http://www.gencat.cat/llengua>>), apartat «Publicacions en línia»]
- JUNTA PERMANENT DE CATALÀ (1992). *Certificat C (coneixements mitjans de llengua catalana)*. Exemplar de mostra. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.
- JUNTA PERMANENT DE CATALÀ (1996). *Els certificats de la Junta Permanent de Català. Descripció de les proves*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.
- JUNTA PERMANENT DE CATALÀ (2001a). *Certificats de català. Descripció de les proves*. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.
- JUNTA PERMANENT DE CATALÀ (2001b). *Certificat de coneixements mitjans de llengua catalana (certificat C)*. Exemplar de mostra. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura.
- Llengua catalana*, apartat «Certificats de català» [en línia]. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Secretaria de Política Lingüística. <<http://www.gencat.cat/llengua>> [Consulta: tardor 2010].

Annex 1. L'expressió oral a la prova del 1981 (lectura en veu alta i intervenció oral)

ÀREA 5

EXPRESSIÓ ORAL CERTIFICAT C

01- Llegeix en veu alta el fragment d'article següent:

ELLS

FETITXISME

Quan els nens encara eren nens, es deixaven vestir des preocupadament amb ridículs llaços ofegats al coll de la camisa. Poc els amoïnava repetir durant tres dies el mateix conjunt de pantalons de pana curts amb mitjons alts, de llana blau marí. De tant en tant havien de sacrificar-se amb alguna genollera de camuflatge damunt del descosid dels pantalons. Amb l'aparició d'Snoopy es va desencadenar un petit contra-temps. Els nens van prendre l'esquit gos com a símbol de lluita. El volien a tothora i de tots els colors: a l'estoig dels llapis, al xandall i al pijama, a la gorra. Van reivindicar la seva pròpia moda i,

amb ella, el seu dret a la seducció. I van començar a mirar la pantalla televisiva d'una altra manera, més atents, oberts a l'aparició d'un nou heroi dinàmic i valent, actiu i encisador.

L'any passat, els nens adults d'aquest país van ser espectadors d'un polèmic naixement. Divertit, burleta i inconcret, un gos d'atura s'erigia com a símbol olímpic i fetitxe universal, amb un regnat de quatre llargs anys. Els menuts, saberuts i lògics, van adonar-se que aquella criatura, anomenada Cobi, tenia alguna relació amb aquella paraula que tant utilitzaven els grans i que ells estudiaven a l'escola: el disseny. A primers d'aquest any, des de Londres, arribava una rodona de color fosforescent, amb boca, ulls i una bona dosi de ritme. Era l'Smile, una rialla simpàtica i marxosa que s'implantà com a símbol de l'àcid-house.

"Set Dies", 17 de novembre de 1989

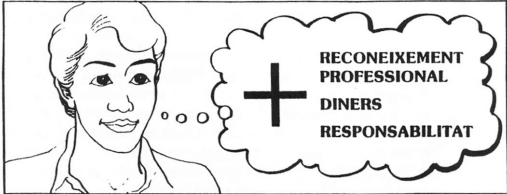
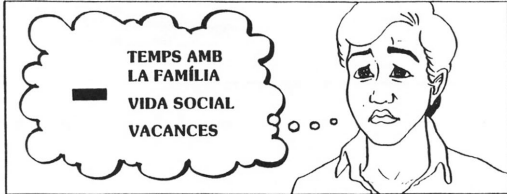
02/03 Parleu per telèfon en un programa de ràdio per opinar sobre la influència de les modes i dels personatges d'actualitat en els productes dirigits a la infància i a la joventut.

Annex 2. L'expressió oral a la prova del 2001

1. Exposició a partir de dues fotografies

Àrea 4. Expressió oral	Examinand/a
<p>EXERCICI 1. EXPOSICIÓ</p> <p>A partir de les dues fotografies que us hem donat, en què es veuen <u>dos establiments comercials força diferents</u>, expliqueu quins avantatges i inconvenients té comprar en cada un d'aquests llocs i quina preferència personal teniu.</p> <p>Heu de parlar durant 2 minuts aproximadament. L'examinador/a no intervindrà en cap moment.</p> <p>Feu-vos un esquema del que direu; quan hàgiu de fer l'exposició, podeu anar seguint l'esquema, però no es tracta de llegir-lo en veu alta.</p> <p style="margin-top: 20px;">Nota: En aquest exemplar no es reproduïxen les fotografies.</p> <p style="margin-top: 10px;">Pèus de fotos:</p> <p>FOTOGRAFIA 1 Gran superfície comercial</p> <p style="margin-top: 10px;">FOTOGRAFIA 2 Petit comerç</p>	
<p>18</p> <p>© Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura</p>	

2. Resolució d'una tasca

Àrea 4. Expressió oral	Àrea 4. Expressió oral
<p style="text-align: right;">Examinand/a</p> <p>EXERCICI 2. TASCA</p> <p>OPCIÓ A</p> <p>L'ajuntament del vostre poble o ciutat ha creat un telèfon obert perquè tothom pugui expressar la seva opinió sobre què caldria millorar del seu barri, poble o ciutat.</p> <p>DEIXEU UN MISSATGE AL CONTESTADOR AUTOMÀTIC INFORMANT DELS PROBLEMES QUE CONSIDEREU MÉS GREUS DEL LLOC ON VIVIU I SUGGERINT MILLORES.</p> <p>Quan truqueu, sentireu el missatge següent:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>"Benvingut al telèfon obert i gràcies per ajudar-nos a fer que el lloc on viviu sigui el lloc on voleu viure. Digueu el carrer on viviu abans de deixar el vostre missatge. Comenceu a parlar després de sentir el senyal."</p> </div> <p>L'examinador/a només intervindrà al començament ajudant-vos a iniciar la vostra intervenció, d'1 minut de durada aproximadament.</p> <p>Si voleu, podeu fer-vos un esquema del que direu; quan hàgiu de fer la intervenció, podeu anar seguint l'esquema, però no es tracta de llegir-lo en veu alta.</p> <p style="text-align: center;">19 © Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura</p>	<p style="text-align: right;">Examinand/a</p> <p>EXERCICI 2. TASCA</p> <p>OPCIÓ B</p> <p>El cap del departament de recursos humans d'on treballeu us ha plantejat un canvi de feina que comporta avantatges, però també més hores de dedicació. Creieu que si acceptéssiu l'oferta la vostra vida familiar i social se'n ressentiria greument.</p> <p style="text-align: center;">AGRAÏU-LI L'OFERTA I RAONEU-LI LA VOSTRA NEGATIVA.</p> <p>Si voleu, podeu fer servir aquests arguments.</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> </div> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> </div> <p>L'examinador/a només intervindrà al començament fent de cap de recursos humans i ajudant-vos a iniciar la vostra intervenció, d'1 minut de durada aproximadament.</p> <p>Si voleu, podeu fer-vos un esquema del que direu; quan hàgiu de fer la intervenció, podeu anar seguint l'esquema, però no es tracta de llegir-lo en veu alta.</p> <p style="text-align: center;">20 © Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura</p>